

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 464/2016-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. júla 2016 predbežne prerokoval sťažnosť Gréckokatolíckeho arcibiskupstva Prešov, Hlavná 1, Prešov zastúpeného obchodnou spoločnosťou Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s. r. o., Radlinského 29, Dolný Kubín, pre namietané porušenie jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 5 C 9/2008 zo 4. mája 2011, rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19 Co 59/2012 z 30. októbra 2012 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 97/2014 zo 14. apríla 2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Gréckokatolíckeho arcibiskupstva Prešov **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. mája 2016 doručená sťažnosť Gréckokatolíckeho arcibiskupstva Prešov (ďalej len „sťažovateľ“)

pre namietané porušenie jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Okresného súdu Svidník (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 5 C 9/2008 zo 4. mája 2011, rozsudkom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 19 Co 59/2012 z 30. októbra 2012 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 3 Cdo 97/2014 zo 14. apríla 2016 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutia“).

Z obsahu sťažnosti aj jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol rozhodnutím okresného súdu zaviazaný na vydanie veci žalobcovi. Rozhodnutím krajského súdu bol prvostupňový rozsudok vo veci samej potvrdený. Rozhodnutím najvyššieho súdu bolo dovolanie sťažovateľa odmietnuté.

Podľa vyjadrenia sťažovateľa *„[s]ťažovateľ právne zast. Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s.r.o. má za to, a vyplýva to aj z jednotlivých súdnych spisov, že predmetom súdneho konania sp.zn. 5C/9/2008 vrátane odvolacieho/dovolacieho konania bola jednak:*

I. vec, účastníkom ktorej na strane žalovaného bol subjekt s nedostatočnou procesnou legitimáciou - Gréckokatolícka cirkev na Slovensku zast. Gréckokatolíckym arcibiskupstvom Prešov

II. vec, ktorá už bola raz právoplatne rozhodnutá a to rozsudkom Okresného súdu Svidník sp.zn. 5C/517/1994 zo dňa 16.04.2002 v nadväznosti na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp.zn. 1Co/380/2002 zo dňa 19.11.2003 a uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 1Cdo/83/2004 zo dňa 07.10.2004 a

III. že mu ako účastníkovi konania bola postupom súdu odňatá možnosť preukazovať skutočnosti, ktoré mali pre daný právny spor rozhodujúci význam, že mu bolo odopreté právo predkladať a vykonávať dôkazy a že jednotlivé súdy nevzali na vedomie skutočnosti a tvrdenia, ktoré vyvracali požiadavku SNM na vydanie obrazu, že jednotlivé súdy neskúmali oprávnenosť a hlavne pravdivosť tvrdení a dôkazov predložených SNM.“

Na základe uvedeného sťažovateľ v petite žiada, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že rozsudkom okresného súdu sp. zn. 5 C 9/2008 zo 4. mája 2011, rozsudkom krajského súdu sp. zn. 19 Co 59/2012 z 30. októbra 2012 a uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 97/2014 zo 14. apríla 2016 bolo porušené jeho základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, aby napadnuté rozhodnutia zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a aby sťažovateľovi priznal primerané finančné zadosťučinenie v sume 30 000 € a náhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť

aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom..., ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Sťažnosť doručená ústavnému súdu obsahuje neurčité splnomocnenie bez zákonom predpísanej náležitosti.

Ústavný súd dodáva, že na opodstatnenosť zákonnej úpravy povinného právneho zastúpenia vo svojej judikatúre opakovane poukazuje a bezvýnimočne na ňom trvá (napr. III. ÚS 663/2014, I. ÚS 57/2013).

Ústavný súd je štátny orgán (nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti) a v súlade s čl. 2 ods. 2 ústavy môže konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Ústavný súd sa preto musí dôsledne riadiť vymedzením svojich právomocí vyplývajúcich z čl. 125 a nasledujúcich ústavy a ďalej konkretizovaných v zákone o ústavnom súde a pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde môže prijať na ďalšie konanie iba také podanie, ktoré spĺňa všetky náležitosti kvalifikovaného návrhu ustanovené týmto zákonom. Poskytnutie ochrany ústavnosti ústavným súdom však predpokladá splnenie všetkých ústavných a zákonných predpokladov a podmienok konania pred ústavným súdom vrátane splnenia zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti (m. m. III. ÚS 663/2014).

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, a návrhmi sťažovateľa sa nemohol zaoberať.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. júla 2016